

**Llei 21/2014, del 29 de desembre,
del protectorat de les fundacions
i de verificació de l'activitat
de les associacions
declarades d'utilitat pública**

Col·lecció «Quaderns de Legislació», 96

**LLEI 21/2014,
DEL 29 DE DESEMBRE,
DEL PROTECTORAT DE LES FUNDACIONS
I DE VERIFICACIÓ DE L'ACTIVITAT
DE LES ASSOCIACIONS
DECLARADES D'UTILITAT PÚBLICA**

Barcelona, 2015

Generalitat de Catalunya

Catalunya

Llei 21/2014, del 29 de desembre, del protectorat de les fundacions i de verificació de l'activitat de les associacions declarades d'utilitat pública. – (Col·lecció Quaderns de legislació ; 96)

Índex

ISBN 9788439392460

I. Catalunya. Generalitat II. Títol III. Col·lecció: Quaderns de legislació ; 96

1. Fundacions (Dret)– Catalunya 2. Associacions, institucions, etc. – Dret i legislació – Catalunya

347.191.12(460.23)(094.5)

347.471(460.23)(094.5)

© 2015, Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia
justicia.gencat.cat

1a edició: febrer 2015

ISBN: 978-84-393-9246-0

Dipòsit legal: B 6454-2015

Coordinació de l'edició i producció:

Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions

www.gencat.cat/publicacions

Sumari

Presentació 5

Índex sistemàtic 9

Llei 21/2014, del 29 de desembre, del protectorat
de les fundacions i de verificació de l'activitat
de les associacions declarades d'utilitat pública. 13

Presentació

Es parla molt de la societat civil catalana, fins al punt que ha esdevingut gairebé un mite. Parlem del teixit associatiu i fundacional, com a fet diferencial innegable; però em pregunto de vegades si sabem concretar això amb prou detall. La pregunta què seria de Catalunya sense el seu teixit associatiu o fundacional té la mateixa resposta que aquesta altra: què hauria estat Catalunya sense ell. I la resposta és no-res. La Catalunya moderna ha estat abans associativa i fundacional que no pas política o administrativa, i això ho saben els homes i les dones que van aconseguir crear la Mancomunitat i els molts que els van precedir quan Catalunya no tenia institucions polítiques pròpies. En definitiva, la importància de la nostra societat civil prové, en una bona part, del fet de no haver tingut un estat propi. No podent construir des de dalt, hem construït des de baix. I ens ha sortit prou bé. Amb un perill que estic segur que evitarem: que, a mesura que anem consolidant el nostre autogovern i les nostres estructures d'estat, oblidem la nostra manera de fer participativa, associativa, fundacional, civil. Cal evitar, doncs, que ens transformem en una mena d'estat-nació qualsevol, en comptes del que hem de ser: una nació-estat, una entitat col·lectiva viva, i no artificial o basada en l'organització administrativa.

L'objecte de la nova Llei del protectorat respon a aquests nous temps, a aquesta nova etapa de maduració de la nostra realitat col·lectiva, al pas d'una nació en construcció a una nació conscient de les seves infinites possibilitats polítiques. I això demana una eina de suport eficaç, eficient, actualitzada i potent des de l'Administració cap a les nostres associacions i fundacions. Sense voler entorpir-les ni dirigir-les, sinó, ben

al contrari, procurant sempre ajudar-les, acompanyar-les, impulsar-les i donar-los el protagonisme que mereixen en una societat que ja no es pot entendre sense aquest teixit civil desenvolupat en tota la seva potència. Volem, amb aquest text, garantir l'exercici correcte del dret de fundació i mantenir els pressupòsits de la declaració d'utilitat pública de les associacions. Això, en la línia de la reforma que la Llei 7/2012, de 15 de juny, va introduir en la Llei 4/1998, de 24 d'abril, del llibre tercer del Codi Civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques, reforma que ja anava dirigida a incentivar la constitució de fundacions i a incorporar mesures de simplificació administrativa a fi d'incrementar l'autonomia de gestió de les entitats.

Aquest increment de l'autonomia comporta que s'hagin de perfilar millor les funcions del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, amb la finalitat d'assolir un equilibri entre l'autonomia de les entitats i els mecanismes d'assessorament i foment de l'interès general. I això respon, a més, a un context d'increment del volum d'activitat i de la presència del teixit fundacional i associatiu en la vida econòmica del país. Per aquesta raó, la informació que han de gestionar les entitats és cada cop més complexa i les seves estructures s'han professionalitzat fortament. Aquesta evolució demana una regulació que els permeti una actuació àgil i eficient, amb una supervisió per part del Protectorat que pugui impulsar, i no limitar, les seves capacitats. I, al mateix temps, requereix dotar l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública de les eines –que sí que tenia atribuïdes el Protectorat respecte de les fundacions– necessàries per intervenir o fiscalitzar les conductes que puguin contravenir el compliment dels requisits que van motivar la declaració d'utilitat pública. Tot això, tant pel que fa a l'organisme supervisor com pel que fa al Protectorat, amb ple respecte a l'autonomia de gestió i funcionament de les fundacions i associacions.

Aquesta llei estableix un règim propi de transparència que incorpora instruments específics per a les entitats esmentades, com ara codis de bon govern o guies de bones pràctiques.

En aquest sentit, val a dir que la transparència és un bé públic essencial que s'ha de fer efectiu tant en les administracions i en la política com en les fundacions i associacions d'utilitat pública, ja que una societat basada en el dinamisme civil requereix poder basar-se també en la confiança. Igualment, la Llei regula les entitats vinculades a fundacions i associacions, així com les relacions de col·laboració entre organismes públics que tenen competència en la matèria, i intensifica l'ús de mitjans electrònics de consulta. Detalla i actualitza, evidentment, la potestat inspectora i introdueix un règim sancionador.

En definitiva, es tracta de disposar de les eines imprescindibles per enfortir i impulsar més vigorosament la tasca de les fundacions i les associacions en allò en què pot contribuir l'actuació de l'Administració de la Generalitat. La nova Llei estableix un règim actualitzat de supervisió de les entitats, un sistema d'assessorament i governança i un esperit general de transparència en tots els vessants. Amb aquesta llei, el govern i la societat civil troben una major claredat i fluïdesa de relació, o, dit d'una altra manera, l'estat i la nació avancen donant-se la mà. L'Administració renova el seu contracte amb la realitat viva del país. Aquesta és l'única manera que tenim com a poble d'entendre un estat, un autogovern, un sector públic: no de dalt a baix, sinó aplicant sempre la fórmula de la col·laboració, de la confiança i de l'impuls mutu.

Germà Gordó i Aubarell
Conseller de Justícia

Índex sistemàtic

Llei 21/2014, del 29 de desembre, del protectorat de les fundacions i de verificació de l'activitat de les associacions declarades d'utilitat pública.

Preàmbul

Títol I. Disposicions generals i transparència

Capítol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte

Article 2. Naturalesa jurídica i dependència funcional del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública

Article 3. Àmbit d'actuació

Capítol II. Transparència

Article 4. Concepte i subjectes responsables

Article 5. Abast de la transparència

Article 6. Informació rellevant

Títol II. El Protectorat

Article 7. Finalitats del Protectorat

Article 8. Funcions d'assessorament

- Article 9. Funcions de registre
- Article 10. Funcions de supervisió
- Article 11. Funcions de suplència i de nomenament de patrons

Títol III. Òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública

- Article 12. Supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública
- Article 13. Funcions d'assessorament i registre
- Article 14. Funcions de supervisió

Títol IV. Règim jurídic dels actes del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública

Capítol I. Règim jurídic

- Article 15. Òrgans competents
- Article 16. Recursos

Capítol II. Entitats vinculades a les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública

- Article 17. Entitats vinculades i conflicte d'interessos
- Article 18. Acumulació de càrrecs
- Article 19. Comptes de les entitats vinculades i de les entitats dominants d'un grup

Capítol III. Deure de col·laboració

- Article 20. Col·laboració amb el Protectorat i amb l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública
- Article 21. Col·laboració entre administracions públiques

Capítol IV. Intervenció temporal de les fundacions

Article 22. Intervenció temporal de les fundacions

Títol V. Potestat inspectora i règim sancionador

Capítol I. Potestat inspectora del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública

Article 23. Abast i contingut de la potestat inspectora del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública

Article 24. Planificació de l'activitat inspectora

Article 25. Facultats inspectores

Article 26. Obligacions i prerrogatives del personal inspector

Article 27. Deure de col·laboració

Article 28. Suspensió de la publicitat dels comptes

Article 29. Procediment d'inspecció

Capítol II. Règim sancionador de les fundacions i de les associacions declarades d'utilitat pública

Article 30. Potestat sancionadora

Article 31. Subjectes responsables

Article 32. Tipificació de les infraccions

Article 33. Infraccions molt greus

Article 34. Infraccions greus

Article 35. Infraccions lleus

Article 36. Sancions

Article 37. Graduació de les sancions

Article 38. Competència per a imposar sancions

Article 39. Inscripció de les sancions

Article 40. Prescripció de les infraccions i les sancions

Article 41. Drets dels inspeccionats i sancionats

Disposicions addicionals

Primera. Trasllat de registre de fundacions i associacions

Segona. Presentació unificada dels comptes anuals de les fundacions

Tercera. Canals habilitats per a la presentació unificada de comptes

Quarta. Actuacions de comprovació

Cinquena. Contingut dels comptes anuals a l'efecte de la presentació unificada

Sisena. Suport de presentació dels comptes anuals

Setena. Competències en matèria de presentació unificada de comptes

Vuitena. Mesures d'autoavaluació

Novena. Conservació dels documents comptables

Disposició transitòria. Deure de comunicació de l'acumulació de càrrecs

Disposició derogatòria

Disposicions finals

Primera. Desplegament normatiu

Segona. Modificació de determinats preceptes del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques

Tercera. Interoperabilitat

Quarta. Inventari de fundacions inactives

Cinquena. Entrada en vigor

Llei 21/2014, del 29 de desembre, del protectorat de les fundacions i de verificació de l'activitat de les associacions declarades d'utilitat pública.

(DOGC ním. 6780, de 31.12.2014)

Preàmbul

I

Les fundacions privades han tingut un reconeixement i una regulació amplis a Catalunya des de l'aprovació de l'Estatut d'autonomia del 1979. La Llei 1/1982, del 3 de març, de fundacions privades, establí una regulació pròpia en l'àmbit del dret civil català. Aquesta regulació, fruit de l'experiència assolida i de la necessària adequació a les circumstàncies derivades del pas del temps, fou posteriorment modificada per la Llei 5/2001, del 2 de maig, de fundacions, i per la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques, que, al seu torn, ha estat objecte de canvis puntuals per mitjà de la Llei 7/2012, del 15 de juny.

Aquestes darreres normes s'emmarquen en el procés de codificació del dret civil català relatiu a les persones jurídiques i, en exercici de la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de dret civil, despleguen l'Estatut d'autonomia, en concret l'article 118, per tal d'establir i determinar el règim jurídic de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública que compleixen llurs funcions majoritàriament a Catalunya.

Pel que fa a la regulació que el Codi civil fa del Protectorat, se circumscriu a una sèrie de disposicions bàsiques que es li-

miten a determinar-ne l'organització, l'àmbit d'actuació i les funcions bàsiques.

Aquesta mínima regulació fou volguda i es degué a la naturalesa civil de la norma, fet que aconsellà diferir en una disposició independent de naturalesa administrativa la completa regulació del Protectorat. Fou en aquest sentit que la disposició transitòria quarta del llibre tercer del Codi civil de Catalunya definí un seguit de funcions que corresponien a aquest òrgan mentre el Parlament no aprovés una llei del Protectorat.

Aquesta llei, doncs, pretén donar resposta al manament del legislador contingut en el llibre tercer del Codi civil de Catalunya, tot regulant les potestats del Protectorat i establint el règim que li ha de permetre de complir les funcions que legalment té encomanades, amb plena seguretat jurídica, de manera eficaç i eficient, i d'acord amb la finalitat que l'inspira i en justifica l'existència.

El Protectorat, de llarga tradició en el dret català, entès com l'òrgan que exerceix el control publicoadministratiu de les fundacions, té com a objectiu primordial garantir l'exercici recte del dret de fundació constitucionalment reconegut. L'actuació d'aquest òrgan se subjecta al dret administratiu, per tal com exerceix prerrogatives pròpies de l'Administració pública sobre entitats de naturalesa jurídica privada que en altres persones jurídiques d'identica naturalesa es considerarien exorbitants.

Aquesta llei també incorpora la necessària regulació del règim jurídic de l'òrgan de supervisió de les associacions que gaudeixen de la declaració d'utilitat pública, atesa la competència exclusiva que l'Estatut d'autonomia atorga a la Generalitat en matèria d'associacions, amb la finalitat de dotar-lo de les potestats necessàries per a l'exercici recte de les funcions que té encomanades. Aquesta regulació s'emmarca en els preceptes del llibre tercer del Codi civil de Catalunya i s'empara en les competències de la Generalitat en aquesta matèria derivades de la Llei orgànica 1/2002, del 22 de març, reguladora del dret d'associació, del Reial decret 1266/2007, del 24 de se-

tembre, de traspass de funcions de l'Administració de l'Estat a la Generalitat de Catalunya en matèria de declaració d'utilitat pública de les associacions i aplicació dels beneficis fiscals a associacions i fundacions, i del Decret 6/2008, del 21 de gener, pel qual s'assignen al Departament de Justícia les funcions traspassades a la Generalitat de Catalunya en aquesta matèria.

Aquesta regulació és una novetat en la legislació catalana, per tal com atribueix a l'Administració de la Generalitat de Catalunya la funció de seguiment de les associacions que hagin obtingut la declaració d'utilitat pública, la qual, com és ben sabut, els comporta una sèrie d'obligacions.

Així, aquesta llei atribueix les funcions de seguiment de les associacions declarades d'utilitat pública a l'òrgan de supervisió d'aquestes entitats. Aquestes funcions són exercides pels òrgans corresponents del departament competent en matèria d'associacions, mentre que el Protectorat exerceix les seves potestats respecte a les fundacions per mitjà dels òrgans corresponents del departament competent en matèria de fundacions.

La funció de seguiment o, si es prefereix, de verificació d'activitats, si bé té una certa semblança amb les tradicionals funcions atribuïdes al protectorat de les fundacions, manca de les facultats d'intervenció i fiscalització que té aquest últim, atès que les associacions, per llur pròpia naturalesa, tenen mecanismes de control intern, bàsicament les assemblees generals, que no tenen les fundacions. Amb tot, per tal que les funcions de verificació serveixin a les finalitats per a les quals han estat previstes, aquesta llei atorga a l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública la potestat sancionadora i inspectora respecte a determinades conductes associades als requisits que motivaren la declaració d'utilitat pública.

El que justifica la intervenció de l'Administració de la Generalitat per mitjà del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions d'utilitat pública és el fet que totes aquestes entitats persegueixen finalitats d'interès general, circumstància que aporta un element substancial i diferenciador respecte a

altres entitats privades amb interessos particulars, que tenen ànim de lucre i estan subjectes a regles de mercat. I d'ací prové la rellevància de la funció dels dits òrgans, que, com a integrants de l'Administració, han de servir amb objectivitat els interessos generals, d'acord amb els principis d'eficàcia, legalitat i objectivitat i amb ple sotmetiment a la llei i al dret que reconeix la Constitució.

El món fundacional i associatiu ha experimentat en els darrers anys un notable increment del seu volum d'activitat i de presència en la vida econòmica del país, en l'acompliment d'activitats de gran impacte, no només social sinó també econòmic. Aquest fet ha comportat que la informació que mou sigui cada vegada més complexa i que les seves estructures s'hagin professionalitzat fortament.

Davant l'increment de la presència de les entitats privades com a coadjuvants en la resolució dels reptes de la societat actual, en què les organitzacions no governamentals cada vegada tenen més pes, s'imposa una nova regulació d'acord amb les noves circumstàncies descrites. Una regulació que respecti l'autonomia de gestió i funcionament d'aquestes entitats, que els permeti una actuació àgil i eficient, i en la qual el Protectorat i l'òrgan de supervisió tinguin les potestats degudes per a assolir les finalitats preteses.

En aquest sentit, aquesta llei configura el Protectorat i l'òrgan de supervisió prenent com a base unes funcions que s'adiuen amb les tècniques que la moderna Administració pública ha anat adoptant en les últimes dècades, per tal que ambdós òrgans puguin plantejar polítiques públiques per a abordar els nous reptes del sector, tot desenvolupant iniciatives orientades a potenciar i enfortir el teixit d'aquestes entitats i, alhora, protegir els interessos dels beneficiaris de les activitats de les entitats subjectes a llur actuació. No debades, les entitats del tercer sector que, com l'Administració, persegueixen finalitats també d'interès general són les col·laboradores naturals de l'Administració, correlació i conjunció d'interessos a què pretén donar resposta i satisfacció aquesta llei.

En aquest context, la regulació que conté aquesta llei articula el Protectorat i l'òrgan de supervisió basant-se en criteris de llibertat i responsabilitat de les entitats, i també de flexibilitat i agilitat d'aquests òrgans, amb la finalitat d'assolir un equilibri adequat entre l'autonomia de gestió i funcionament de les entitats subjectes a la seva acció i els necessaris mecanismes d'assessorament, foment i vetlla per l'interès general, en concordança amb la voluntat del fundador i les finalitats d'aquestes entitats. Aquesta llei persegueix el foment de l'autoresponsabilitat de les entitats per tal de poder fer efectiva la mínima intervenció administrativa.

El protagonisme que al llarg dels anys han anat adquirint les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública, com a entitats prestadores de serveis de tota naturalesa en favor dels ciutadans, ha posat de manifest la necessitat de dotar l'Administració dels instruments adequats per a garantir l'ús i la destinació correctes dels ajuts i subvencions públics que sovint perceben les entitats sense afany de lucre, i també dels fons procedents de la captació ciutadana i dels provinents del mecenatge privat. Amb aquesta finalitat, aquesta llei articula un seguit de mesures de foment dels controls interns de les entitats i de responsabilització dels patrons, i altres mesures que pretenen establir una cultura de transparència i regularitat d'activitats en garantia dels finançadors públics i privats de les actuacions d'aquestes entitats. I alhora, atorga als òrgans administratius les potestats necessàries per a incrementar la col·laboració interadministrativa i institucional per tal de coordinar les funcions de seguiment, control i supervisió, i també per a actuar directament quan escaigui.

I, en la mateixa línia, aquesta llei instaura en aquest àmbit una nova potestat: la sancionadora, amb la finalitat que actui com a mecanisme dissuasiu de les conductes contràries a les obligacions administratives i com a mesura generadora de confiança per als qui contribueixen al finançament d'aquestes entitats. Es tracta d'un mecanisme executiu que l'ordenament posa en mans de les administracions públiques per a contribuir que el projecte fundacional o associatiu es desenvolupi

conformement a l'interès general i a la voluntat del fundador. Així, es tipifiquen les conductes infractores en què més sovint s'aprecia que incorren les entitats i respecte a les quals la potestat sancionadora esdevé un mecanisme efectiu per a evitar l'ús de mecanismes d'intervenció més agressius.

Aquesta nova potestat es regula des de la perspectiva i la clara consciència de la naturalesa privada de les fundacions i, per tant, amb ple respecte per la relació de subjecció especial d'aquestes entitats que estableix el llibre tercer.

Així mateix, en el marc de les noves polítiques públiques adreçades a la simplificació de tràmits, s'han establert mecanismes per a potenciar l'ús dels mitjans electrònics en les relacions entre l'Administració i els ciutadans, i també la col·laboració entre institucions. En són un exemple les funcions que en matèria de fundacions s'atribueixen a l'Oficina de Gestió Empresarial, per tal que les fundacions puguin fer una única presentació dels comptes anuals davant les institucions i els departaments de la Generalitat que tenen títols jurídics transversals per a verificar-los.

II

L'estructura d'aquesta llei s'organitza en cinc títols, nou disposicions addicionals, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals.

El títol I regula les disposicions generals (capítol I) i la transparència (capítol II).

El títol II regula el Protectorat com l'òrgan que compleix la funció de l'Administració de vetllar per l'exercici recte del dret de fundació. Alhora, aquesta llei declara explícitament que el Protectorat compleix les seves funcions amb ple respecte per l'autonomia de gestió i funcionament de les fundacions.

El títol III regula l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, atès que els avantatges derivats

de la declaració justifiquen la implicació de l'Administració. És destacable que la regulació de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública que fa aquesta llei, no amplia, en sentit estRICTE, l'àmbit subjectiu del Protectorat que estableix el llibre tercer del Codi civil, ja que el títol habilitant d'aquesta circumstància deriva de l'al·ludida transferència de les funcions sobre aquesta matèria. En efecte, pel que fa a l'àmbit objectiu, cal posar en relleu que, tractant-se el dret d'associació d'un dret fonamental constitucionalment reconegut, les funcions de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública regulades per aquesta llei se circumscriuen als aspectes estrictament necessaris per al compliment de les funcions transferides: assessorar les associacions que ja tenen aquesta condició perquè mantinguin el reconeixement que se'ls ha atorgat, exercir facultats de supervisió per a assegurar la dita circumstància i el compliment de les obligacions que en deriven, i revocar l'esmentada condició quan escaigui, atesos els avantatges de mecenatge que duu associats.

El títol IV regula el règim jurídic dels actes del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública. Està organitzat en quatre capítols.

El capítol I estableix el règim jurídic. El capítol II incorpora com a novetat les relacions del Protectorat amb les entitats vinculades a les fundacions i a les associacions declarades d'utilitat pública. Defineix entitat vinculada als efectes d'aquesta llei, tant pel que fa a l'obligació de comunicar l'acumulació de càrrecs com al deure de presentar els comptes de les entitats vinculades i de les dominants del grup. Alhora, estableix un règim singular en matèria de conflicte d'interessos respecte a les entitats vinculades que formen part d'un grup, amb la finalitat de fer compatibles les conseqüències jurídiques de l'esmentada circumstància amb les finalitats preteses per les regles de conflictes d'interessos. Certament, les relacions, en l'aspecte comptable, de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública amb altres entitats ja havien estat parcialment regulades pel Codi civil de Catalunya, que estableix l'obligació per a la fundació, si és l'entitat dominant d'un grup, de formular

els comptes anuals consolidats d'acord amb el que estableix la legislació mercantil. Aquesta llei pretén possibilitar una visió més global de les situacions en què concorren diverses entitats sense ànim de lucre que actuen a la pràctica amb uns mateixos criteris, ja que es considera convenient de disposar, en aquests casos, d'una informació millor que permeti situar les diverses entitats i els diversos interessos confluents. I, alhora, s'estableix com a potestatiu un règim singular de retiment de comptes per a entitats que formen un grup a l'empara de la normativa mercantil, independentment de la naturalesa jurídica de les entitats que el conformen.

El capítol III regula les relacions de col·laboració entre el Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública i els òrgans d'altres administracions i altres organismes públics amb competències de control i fiscalització, i entre aquells i els notaris, alhora que fomenta l'ús dels mitjans electrònics de consulta. El capítol IV completa la regulació de la intervenció temporal de les fundacions que fa l'article 336-4 del Codi civil de Catalunya.

El títol V regula la potestat inspectora i el règim sancionador. Està organitzat en dos capítols.

El capítol I regula la potestat inspectora del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, dels quals determina, entre altres aspectes, l'abast, el contingut, les facultats i el procediment, com a elements de garantia dels subjectes inspeccionats i de seguretat jurídica per a tots els actors que hi intervenen. La inspecció, d'acord amb el Codi civil de Catalunya, és pertinent si hi ha indicis d'irregularitats de qualsevol índole, però, per la seva transcendència i per raons de seguretat jurídica, aquesta llei ha optat per enumerar amb caràcter enunciatiu i no limitatiu els supòsits que faculden per a l'exercici de la potestat, com ara el fet de no presentar els comptes durant dos exercicis, la falta de declaració responsable o de sol·licitud d'autorització per a fer les operacions que en requereixen, l'incompliment reiterat dels requeriments del Protectorat o la destinació de recursos

a despeses no relacionades amb l'objecte fundacional, entre d'altres. Es tracta d'una funció de caràcter planificat conforme a criteris objectius, i no pas aleatoris, com havia estat fins a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

El capítol II regula el règim sancionador aplicable a les infraccions que regula aquesta llei en què incorrin les entitats i a les sancions de caràcter administratiu. Aquesta regulació pretén esdevenir un element de garantia del compliment efectiu de la voluntat fundacional i associativa i del funcionament correcte de l'entitat. Seguint el règim de responsabilitat que estableix el llibre tercer, aquesta llei fa responsables de les infraccions comeses els membres dels òrgans de govern i les persones que exerceixen funcions de direcció, en els casos en què la responsabilitat sigui individualitzable. La llei es limita a tipificar com a infraccions un reduït nombre de supòsits, atès que les conductes infractores més importants ja tenen altres mecanismes indirectes de sanció establerts pel llibre tercer, com la impossibilitat d'obtenir subvencions o la ineficàcia dels actes, i, per tant, la sanció que comporten es planteja com a mesura dissuasiva. Quant a les sancions establertes, es complementen les de caràcter econòmic amb el tancament registral parcial i l'amonestació, segons el tipus d'infracció. Per a la graduació de les sancions, destaca la inclusió del fet que l'entitat es nodreixi de fons públics o fons provinents de captació pública, atesa la naturalesa d'aquestes entitats i la finalitat que persegueix l'acció protectora que, envers ella, exerceix l'òrgan corresponent.

De les nou disposicions addicionals, cal destacar les relatives a la presentació unificada de comptes, que s'articula com un mecanisme per a fer efectiu el dret dels ciutadans a no presentar documents que ja tingui l'Administració i a obtenir informació i fer tràmits des d'una finestra única.

La disposició transitòria única regula el règim transitori del deure de comunicació de l'acumulació de càrrecs.

En virtut de la disposició derogatòria única, es deroga la Llei 5/2001, del 2 de maig, de fundacions, que mantenia vigent

algun precepte no derogat per la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques, i la disposició transitòria quarta de la Llei 4/2008, que estableix les funcions que corresponen al Protectorat mentre el Parlament no aprovi una llei del Protectorat.

Pel que fa a les disposicions finals, és remarcable la que conté el manament adreçat als departaments de la Generalitat per tal que adoptin les actuacions organitzatives i tecnològiques corresponents que permetin la interoperabilitat dels sistemes i aplicacions per a fer efectius els manaments d'aquesta llei. També són destacables les modificacions de diversos articles del Codi civil: d'una banda, per a adequar a aquesta llei la normativa que li serveix de base, com ara el llibre tercer, i, de l'altra, per a esmenar algunes disfuncions tècniques que s'han detectat. Per aquest motiu, es modifiquen els articles 315-2, 315-8, 331-6, 332-13, 333-2, 333-11 i 335-1.

Títol I. Disposicions generals i transparència

Capítol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és regular el contingut i l'abast de les funcions del Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions d'utilitat pública i el règim jurídic que els és aplicable.

Article 2. Naturalesa jurídica i dependència funcional del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública

1. El Protectorat és l'òrgan de l'Administració que té encomanada la funció de vetllar pel recte exercici del dret de fundació i d'assegurar que el funcionament de les fundacions s'ajusti a la legalitat vigent, en els termes establerts per l'article 336-2 del Codi civil de Catalunya.

2. El Protectorat exerceix les seves funcions per mitjà dels òrgans del departament competent en matèria de fundacions i, pel que fa a les fundacions especials, per mitjà del dit departament i el departament competent en matèria de caixes d'estalvis, en els termes establerts per l'article 67 del text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2008, de l'11 de març.

3. L'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública és l'encarregat de vetllar pel manteniment dels requisits que motivaren la declaració d'utilitat pública.

4. L'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública exerceix les seves funcions per mitjà dels òrgans del departament competent en matèria d'associacions.

Article 3. Àmbit d'actuació

L'Administració de la Generalitat exerceix les seves potestats sobre les fundacions i associacions següents:

a) Les fundacions que aconsegueixen majoritàriament llur activitat a Catalunya i, en allò que els sigui aplicable d'acord amb el llibre tercer del Codi civil de Catalunya, les delegacions de fundacions estrangeres.

b) Les fundacions especials a què fa referència el text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya.

c) Les associacions declarades d'utilitat pública sotmeses a la legislació catalana.

Capítol II. Transparència

Article 4. Concepte i subjectes responsables

1. La transparència és un bé públic essencial que contribueix a generar la confiança de la societat en les entitats i respon al compromís ètic d'aquestes de retre comptes davant els ciutadans i els grups d'interès.

2. Correspon a les fundacions i les associacions d'utilitat pública fer efectiva la transparència de llurs organitzacions. L'aprovació dels diversos instruments de transparència s'ha

de comunicar al Protectorat o a l'òrgan de supervisió de les associacions d'utilitat pública, segons que correspongui.

Article 5. Abast de la transparència

1. La transparència ha tenir un abast suficient per a permetre als ciutadans, als grups d'interès i a les administracions d'accedir a informació rellevant, actualitzada i veraç sobre l'entitat. La informació ha d'ésser fàcilment localitzable en el web de l'entitat i en altres mitjans accessibles al públic.

2. El nivell de subjecció de les fundacions i les associacions d'utilitat pública als instruments de transparència que estableix aquest capítol s'ha de fixar per mitjà d'una ordre del conseller del departament competent en matèria de fundacions i associacions, en funció de la dimensió de les entitats i de l'origen de les fonts de finançament.

3. Per a determinar el nivell de subjecció de les fundacions i les associacions d'utilitat pública als instruments de transparència en funció de llur dimensió, cal tenir en compte la tipologia d'entitats que estableix el Pla de comptabilitat de les fundacions i les associacions subjectes a la legislació de la Generalitat de Catalunya. Juntament amb la tipologia d'entitats, cal tenir també en compte, com una circumstància diferenciadora, els casos en què les entitats estan legalment obligades a fer auditar llurs comptes.

4. Per a determinar el nivell de subjecció de les fundacions i associacions d'utilitat pública als instruments de transparència en funció de l'origen de les fonts de finançament, cal tenir en compte els casos en què almenys el 40% dels ingressos de les entitats provenen de les administracions públiques per mitjà de subvencions, convenis o qualsevol tipus de contracte de prestació de serveis, i també si han rebut ingressos de qualsevol tipus provinents de qualsevol administració pública per un valor superior a 60.000 euros en el conjunt de l'exercici. Cal tenir també en compte, com una circumstància diferenciadora, els casos en què les entitats estan subjectes al control financer de la Intervenció General de la Generalitat i de la Sindicatura de Comptes.

Article 6. Informació rellevant

1. Les dades sobre la missió de l'entitat, l'estructura directiva i de govern i els resultats de les activitats acomplertes són informació rellevant.

2. Pot formar part de la informació rellevant la informació relativa a:

- a) Els fins de les entitats i llurs activitats.
- b) Les principals línies estratègiques d'actuació.
- c) Els estatuts, la composició dels òrgans de govern i de l'equip directiu, i l'estructura organitzativa.
- d) El web i les adreces de correu postal i electrònic a les quals es pot adreçar el públic en general.
- e) El programa i la memòria anual d'activitats.
- f) El col·lectiu de beneficiaris atesos.
- g) Els estats financers, les auditories, si escauen, i la memòria econòmica.
- h) El codi de bon govern i bones pràctiques de gestió.
- i) El balanç social.
- j) L'informe de govern corporatiu.
- k) L'informe anual del codi de conducta.
- l) Els concursos, els contractes i les licitacions.
- m) Les altres qüestions que estableixin les lleis.

Títol II. El Protectorat

Article 7. Finalitats del Protectorat

1. El Protectorat vetlla perquè es compleixin les finalitats fundacionals, les disposicions legals i els estatuts de les fundacions i perquè es respecti la voluntat fundacional.

2. El Protectorat exerceix les seves funcions respectant l'autonomia de gestió i funcionament de les fundacions.

Article 8. Funcions d'assessorament

1. Corresponen al Protectorat les funcions d'assessorament en els termes establerts pel Codi civil de Catalunya.

2. Correspon al Protectorat atendre les consultes d'interès general que li facin les persones que hi tinguin un interès legítim si no comporten una prequalificació d'actes, negocis i documents.

Article 9. Funcions de registre

1. Corresponen al Protectorat les funcions de registre següents:

a) Resoldre les sol·licituds d'inscripció de les fundacions, dels fons especials i de les delegacions d'entitats regulades per altres lleis que s'hagin d'inscriure a Catalunya.

b) Qualificar el contingut dels actes inscriptibles, d'acord amb el que resulta dels documents en virtut dels quals se sol·licita la inscripció i dels assentaments registrals.

c) Resoldre les sol·licituds de les modificacions d'estatuts, la fusió, l'escissió i la dissolució de les fundacions i de llurs fons especials.

d) Certificar i emetre notes simples informatives sobre els assentaments registrals. La publicitat del registre es fa efectiva per mitjans electrònics.

e) Garantir l'accés efectiu a les dades del registre.

f) Els altres actes a què fa referència l'article 315-2 del Codi civil de Catalunya.

Article 10. Funcions de supervisió

Corresponen al Protectorat, en matèria de supervisió i tutela de les fundacions, les funcions següents:

a) Vetllar pel compliment efectiu de la voluntat fundacional, de les disposicions legals i dels estatuts, mitjançant la verificació dels comptes anuals i els altres instruments que estableixen les lleis.

b) Verificar que els recursos econòmics de la fundació han estat aplicats a les finalitats fundacionals.

c) Comprovar que les fundacions actuen amb criteris d'imparcialitat i no-discriminació en la determinació de beneficiaris.

d) Autoritzar els actes per als quals el llibre tercer del Codi civil de Catalunya estableix aquesta modalitat de supervisió.

e) Rebre la informació dels actes amb transcendència econòmica que les fundacions han de comunicar d'acord amb el Codi civil de Catalunya.

f) Verificar la conformitat de les dades de les declaracions responsables.

g) Exercir l'acció de responsabilitat contra els patrons en els supòsits que estableix el Codi civil de Catalunya.

h) Exercir l'acció d'impugnació d'acords, decisions o actes contraris a la llei o als estatuts o que lesionin l'interès de la fundació o dels fons especials.

i) Exercir les funcions de suplència en els supòsits que estableix el Codi civil de Catalunya.

j) Emetre els requeriments per tal que el patronat adopti les mesures necessàries per a corregir les situacions d'incompliment a què fan referència les lleis.

k) Interpretar, suplir i integrar la voluntat fundacional, a petició de l'òrgan de govern de la fundació o d'ofici, en els supòsits que estableix el Codi civil de Catalunya.

l) Exercir les funcions d'inspecció.

m) Instar la intervenció temporal i exercir les accions judicials pertinents.

n) Exercir la potestat sancionadora en els termes que estableix aquesta llei.

o) Les altres que li atribueixin les lleis.

Article 11. Funcions de suplència i de nomenament de patrons

1. El Protectorat, com a garant del correcte exercici del dret de fundació, pot exercir les funcions de suplència i de nomenament de patrons que li reconeix el Codi civil de Catalunya.

2. El Protectorat, mentre compleix les funcions de suplència, ha d'adoptar, si cal, les mesures provisionals necessàries per a protegir el patrimoni destinat a la fundació i la voluntat de la persona fundadora.

Títol III. Òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública

Article 12. Supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública

1. Les funcions de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública corresponen a l'òrgan competent en matèria d'associacions, el qual ha de vetllar pel manteniment dels requisits i les condicions que motivaren la declaració d'utilitat pública.

2. L'òrgan competent que exerceix les funcions de supervisió, sens perjudici del que estableix l'apartat 1, ha de respectar l'autonomia de gestió i funcionament de les associacions declarades d'utilitat pública, si bé hi ha de promoure la creació d'òrgans de control intern, amb la finalitat que duguin a terme accions de control sobre la gestió i la regularitat dels processos i procediments interns d'actuació.

Article 13. Funcions d'assessorament i registre

Corresponen a l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública les funcions d'assessorament i registre següents:

a) Assessorar les associacions declarades d'utilitat pública sobre aspectes legals que incideixen en el manteniment dels requisits que en motivaren la declaració d'utilitat pública.

b) Exercir les funcions de registre a què fa referència l'article 315-2 del Codi civil de Catalunya.

c) Fer públiques la declaració d'utilitat pública de les associacions i les finalitats que persegueixen i, si s'escau, la revocació de la declaració.

Article 14. Funcions de supervisió

1. Corresponen a l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública les funcions de supervisió següents:

a) Requerir a l'associació que adopti les mesures pertinents per a solucionar les deficiències i corregir les situacions d'in-

compliment, abans d'exercir les altres potestats que estableix aquesta llei.

b) Revocar la declaració d'utilitat pública de l'associació, amb la instrucció prèvia del procediment corresponent, en els supòsits següents:

1r. L'incompliment de la presentació dels comptes anuals.

2n. El retiment de comptes efectuat sense respectar la normativa vigent.

3r. La manca de presentació dels informes que li siguin requerits sobre les activitats que aconsegueix en compliment de les seves finalitats.

4t. La destinació de recursos, segons els informes a què fa referència el supòsit 3r., a despeses clarament no relacionades amb les activitats que permeten l'obtenció de la declaració d'utilitat pública.

5è. L'índex d'irregularitats, deduït dels informes a què fa referència el supòsit 3r., respecte als ajuts, avals, préstecs o subvencions de caràcter públic percebuts.

6è. La pèrdua de qualsevol dels requisits necessaris per a obtenir i mantenir vigent la declaració d'utilitat pública.

2. L'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública exerceix la funció de supervisió per mitjà, entre altres instruments, de la verificació dels comptes anuals i de les altres fonts d'informació al seu abast, que comprèn examinar la documentació presentada i comprovar que s'adequa a la normativa vigent. Amb aquesta finalitat, l'òrgan competent en matèria d'associacions també pot sol·licitar aclariments als membres dels òrgans de l'associació, consultar la documentació que fonamenta la declaració d'utilitat pública i sol·licitar que s'actualitzin els certificats relatius al compliment de les obligacions tributàries i amb la Seguretat Social i sobre el cens d'activitats econòmiques.

Títol IV. Règim jurídic dels actes del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública

Capítol I. Règim jurídic

Article 15. Òrgans competents

1. Correspon al conseller del departament competent en matèria de fundacions i associacions resoldre els procediments següents:

- a) Inscripció, modificació, fusió, escissió, transformació i dissolució de fundacions.
- b) Trasllats de protectorat de les fundacions.
- c) Inscripció de fons especials.
- d) Exercici de les accions judicials i sol·licitud d'intervenció temporal de les fundacions i d'adopció de mesures cautelars.
- e) Declaració d'utilitat pública de les associacions i revocació de la declaració.

2. Correspon al director general que exerceix les funcions del Protectorat resoldre els procediments no inclosos en l'apartat 1.

Article 16. Recursos

1. Les resolucions del conseller del departament competent en matèria de fundacions i associacions exhaureixen la via administrativa. Contra aquestes resolucions es pot interposar un recurs potestatiu de reposició, en els termes que estableix la legislació del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o bé directament un recurs contenciós administratiu en els termes que estableix la legislació de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. Contra les resolucions dictades per la unitat directiva competent en matèria de fundacions i associacions es pot interposar un recurs d'alçada davant del conseller competent, en els termes que estableix la legislació del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Capítol II. Entitats vinculades a les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública

Article 17. Entitats vinculades i conflicte d'interessos

1. Són entitats vinculades, als efectes d'aquesta llei, les persones jurídiques en les quals es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que els membres dels respectius òrgans de govern coincideixin en més d'un 30% segons els criteris que estableix l'article 312-9.3 del Codi civil de Catalunya.

b) Que les operacions amb transcendència econòmica entre aquestes entitats representin més del 20% del total de despeses de l'exercici comptable anual de qualsevol d'elles.

c) Que l'immobilitzat d'una de les entitats provingui o hagi estat aportat en més d'un 30% per una altra entitat.

2. A les entitats vinculades que integren un grup no els són aplicables les regles relatives al conflicte d'interessos de l'article 312-9 del Codi civil de Catalunya, quan facin operacions entre elles.

3. Les operacions fetes entre les entitats vinculades a què fa referència l'apartat 2 s'han de fer constar en la memòria anual d'activitats de les entitats que regula el llibre tercer del Codi civil de Catalunya.

Article 18. Acumulació de càrrecs

1. Els membres dels òrgans de govern i les persones amb funcions de direcció o amb funcions delegades dels òrgans de govern de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública que tinguin poder de decisió directament o indirectament en alguna entitat vinculada a aquestes han de comunicar aquesta circumstància als òrgans de govern de les entitats afectades i al Protectorat.

2. En el supòsit a què fa referència la lletra a de l'apartat 1 de l'article 17, la comunicació de l'acumulació de càrrecs s'ha de fer en el termini d'un mes a comptar del moment en què es produeix l'acumulació de càrrecs. En els supòsits de vinculació a què fan referència les lletres b i c de l'apartat 1 de l'article

17, si comporten l'exercici de funcions de govern o direcció en l'entitat vinculada, la comunicació s'ha de fer en el termini d'un mes a comptar de la data de tancament de l'exercici comptable en què es produeix la circumstància corresponent.

Article 19. Comptes de les entitats vinculades i de les entitats dominants d'un grup

1. Les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública que siguin entitats vinculades han de presentar els comptes anuals juntament amb els de les entitats amb les quals es vinculen.

2. Les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública dominants d'un grup integrat per societats de capital que, d'acord amb el Codi civil de Catalunya, han de formular els comptes consolidats poden optar per presentar-los davant el Protectorat d'acord amb el que estableix l'apartat 1. Són entitats dominants d'un grup les que compleixen els requisits que estableix l'article 42 del Codi de comerç.

Capítol III. Deure de col·laboració

Article 20. Col·laboració amb el Protectorat i amb l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública

1. Les administracions i institucions públiques competents per a fiscalitzar i verificar els comptes de les fundacions i adoptar les mesures consegüents d'acord amb llurs ordenaments sectorials han de comunicar al Protectorat les mesures correctores i els actes d'intervenció que adoptin en aquesta matèria.

2. El Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública han de mantenir vies de col·laboració permanents amb les corporacions representatives dels notaris i els registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles, amb la finalitat d'assolir la necessària coordinació de les competències respectives, en benefici de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública.

3. Els notaris, sens perjudici dels instruments de col·laboració i cooperació a què fa referència l'apartat 2, a més de les obligacions que estableixen la normativa notarial i el llibre tercer del Codi civil de Catalunya, han de trametre d'ofici al Protectorat una còpia autèntica electrònica de les escriptures en què elevin a públics actes inscripcions en el Registre de Fundacions. En tots els casos s'han d'utilitzar mitjans telemàtics.

4. El Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, en l'exercici de llurs funcions, poden sol·licitar informació o assistència als òrgans i entitats de les administracions públiques, i a altres institucions i corporacions.

Article 21. Col·laboració entre administracions públiques

1. El Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública han de comunicar a l'Administració tributària l'incompliment per part de les fundacions i les associacions d'utilitat pública de l'obligació de presentar els comptes i les possibles irregularitats tributàries detectades.

2. El Protectorat es pot adreçar a les autoritats que exerceixen les funcions de protectorat d'entitats no subjectes a la legislació catalana per a demanar-los la informació i la col·laboració necessàries si les dites entitats aconsegueixen activitats a Catalunya.

3. El Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública han de posar a disposició de les administracions públiques que ho sol·licitin, d'acord amb els mitjans que es determinin per reglament, almenys, la informació següent:

a) Les dades sobre la presentació de comptes de cada fundació o associació d'utilitat pública, amb l'especificació dels exercicis pendents de presentació.

b) Les sancions imposades i les actuacions administratives o judicials exercides pel Protectorat o l'òrgan de supervisió, amb l'especificació de les resolucions dictades i de llur fermesa.

c) Les subvencions rebudes per les entitats que hagin estat comunicades per les administracions al Protectorat i a l'òrgan de supervisió.

d) Els balanços socials de les entitats, si els han aportat al Protectorat o a l'òrgan de supervisió.

Capítol IV. Intervenció temporal de les fundacions

Article 22. Intervenció temporal de les fundacions

La sol·licitud d'intervenció judicial a què fa referència l'article 336-4 del Codi civil de Catalunya ha d'incloure els fets que la motiven, les mesures que es proposen, el termini d'intervenció i, si escau, les persones o entitats que es proposen per a exercir temporalment les funcions del patronat. Si escau, la sol·licitud pot incloure la petició de mesures cautelars, inclosa la suspensió dels patrons, si la gravetat de les irregularitats i la salvaguarda dels interessos de la fundació ho aconsellen.

Títol V. Potestat inspectora i règim sancionador

Capítol I. Potestat inspectora del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública

Article 23. Abast i contingut de la potestat inspectora del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública

1. El Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública exerceixen la potestat inspectora amb la finalitat de vetllar pel recte exercici del dret de fundació i pel manteniment dels requisits en què es fonamenta la declaració d'utilitat pública.

2. Les causes d'inspecció de fundacions i associacions declarades d'utilitat pública són, entre d'altres, les següents:

a) No presentar els comptes anuals de les fundacions i de llurs entitats vinculades o de les associacions i, quan correspongui, l'auditoria externa, en els terminis legalment establerts.

b) Fer operacions sense l'autorització prèvia en els casos en què aquesta sigui preceptiva, o fer operacions subjectes a declaració responsable sense haver-la adoptada i presentada prèviament en els termes que estableix l'article 332-13 del Codi civil de Catalunya.

c) Desatendre els requeriments del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, o respondre-hi de manera notòriament insuficient. Es considera resposta notòriament insuficient el fet que els membres de l'òrgan de govern de les entitats no informin sobre els elements respecte als quals han estat requerits a fer-ho.

d) Incomplir les condicions que han motivat l'atorgament d'ajuts, avals o subvencions o cometre altres irregularitats relacionades amb els dits actes.

e) No renovar els membres dels òrgans de govern de les entitats després de dos anys des del moment en què es produeix el venciment dels nomenaments dels òrgans de govern.

f) Incomplir el deure de cobrir les vacants que es produeixin en el patronat, de manera que es dificulti l'acompliment de les activitats fundacionals.

g) No respectar el règim d'incompatibilitats en els nomenaments de personal directiu o en la realització d'actes, contractes, prestacions i serveis de qualsevol mena que infringeixin les incompatibilitats personals que estableix la legislació aplicable.

h) No respondre, de manera reiterada, als requeriments del Protectorat, o presentar-hi una resposta notòriament insuficient.

i) Mantenir una inactivitat continuada durant almenys dos exercicis consecutius, tot i que l'entitat hagi estat requerida per a esmenar el defecte per l'òrgan competent.

j) No destinar el percentatge que estableix la llei al compliment de les finalitats de la fundació o l'associació, tot i haver estat requerida per a esmenar el defecte per l'òrgan competent.

k) Patir un deteriorament dels fons propis que incapaciti la fundació o l'associació per a complir les finalitats fundacionals o associatives, tot i haver estat requerida per a esmenar el defecte per l'òrgan competent.

l) Destinar recursos a despeses no relacionades directament amb l'objecte fundacional o associatiu, o desproporcionades respecte al volum d'ingressos.

m) Qualsevol actuació dels patronats o persones amb responsabilitats directives de la fundació o l'òrgan de govern de les associacions que posi de manifest una actuació contrària als interessos de l'entitat o a les seves finalitats.

Article 24. Planificació de l'activitat inspectora

1. El Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública han d'aprovar anualment un pla d'actuacions inspectores formulat d'acord amb criteris objectius que han de fer públics.

2. La planificació de l'activitat inspectora ha de prendre en consideració el fet que les entitats es financin amb subvencions o altres ingressos de caràcter públic i amb campanyes de captació pública de fons.

Article 25. Facultats inspectores

1. L'exercici de les funcions d'inspecció de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública comprèn, almenys, les facultats següents:

a) L'accés a dades, registres i llibres de la fundació o de l'associació, i també a la documentació continguda en qualsevol mena de suport que estigui relacionada amb l'activitat fundacional o associativa i els actes que han d'ésser verificats.

b) El requeriment d'informació al patronat i a les persones amb funcions de direcció de la fundació o de l'associació.

c) La verificació de la destinació i l'ús adequats del patrimoni i dels recursos fundacionals o associatius.

2. El Protectorat o l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, si en el marc de la inspecció detecta indicis d'irregularitats sobre ajuts, avals, préstecs o subvencions de caràcter públic percebuts per l'entitat, ho ha de comunicar a l'administració o institució atorgant, per tal que actuï d'acord amb el que disposen la normativa sectorial i els títols jurídics pels quals s'ha regit la concessió, sens perjudici

de comunicar-ho també, si escau, a altres organismes administratius o judicials.

Article 26. Obligacions i prerrogatives del personal inspector

Les funcions d'inspecció són exercides pel personal de l'Administració que gaudeix de les facultats, prerrogatives i obligacions que estableix l'article 89.2 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Article 27. Deure de col·laboració

Els patrons i les persones amb funcions de direcció de les fundacions i de les associacions tenen el deure de col·laborar amb el Protectorat o amb l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública i, si els ho requereixen, s'han de presentar en el lloc, el dia i l'hora assenyalats per a practicar les actuacions corresponents, i han d'aportar la documentació que els sigui sol·licitada, d'acord amb el que estableix l'article 89.3 de la Llei 26/2010.

Article 28. Suspensió de la publicitat dels comptes

El Protectorat o l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, per mitjà d'una resolució motivada, pot suspendre la publicitat dels comptes de la fundació o de l'associació declarada d'utilitat pública fins que concloguin les actuacions del procediment inspector si, durant aquest procediment, s'aprecien circumstàncies que impedeixen d'assolir adequadament la finalitat de l'actuació inspectora, ponderant prèviament els interessos que puguin resultar afectats, per tal d'assegurar l'eficàcia de la resolució final que es pugui dictar.

Article 29. Procediment d'inspecció

1. El procediment d'inspecció pot ésser iniciat d'ofici o a instància d'una persona física o jurídica que ho sol·liciti de manera motivada si el Protectorat o l'òrgan de supervisió de

les associacions declarades d'utilitat pública ho consideren pertinent.

2. La resolució d'inici del procediment d'inspecció s'ha de notificar a la fundació o a l'associació declarada d'utilitat pública. En la notificació s'hi ha d'indicar la data d'inici de les actuacions.

3. S'ha d'aixecar acta de les actuacions d'inspecció. Aquesta acta té naturalesa de document públic i el valor probatori que li atorga la Llei 26/2010.

4. L'acta d'inspecció ha de contenir, com a mínim, les dades següents:

- a) El lloc, la data i l'hora de la inspecció.
- b) Les dades identificadores de l'entitat inspeccionada.
- c) La identificació del personal inspector i de les altres persones que han intervingut en l'actuació.
- d) La descripció dels actes d'inspecció.
- e) La descripció dels fets causants de la presumpta infracció o irregularitat, amb la indicació de les persones físiques o jurídiques presumptament responsables, sempre que es coneguin, i dels preceptes legals i normatius que es considerin infringits.

5. Una vegada finalitzades les actuacions inspectores i immediatament abans de dictar-ne la proposta de finalització, s'ha de trametre l'acta al patronat de la fundació o a l'associació declarada d'utilitat pública i, si escau, a la persona física responsable, perquè formulin al·legacions i presentin els documents i les justificacions que estimin pertinents en un termini de quinze dies.

6. El Protectorat o l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, una vegada transcorregut el tràmit d'audiència a què fa referència l'apartat 5, ha de dictar la resolució corresponent sobre el procediment d'inspecció i determinar, si escau, les mesures que s'han d'adoptar per a esmenar les irregularitats comeses, restablir el respecte de la voluntat fundacional i exercir accions judicials, si escauen.

7. Les actuacions del procediment d'inspecció han de concloure en el termini d'un any a comptar de la data de la resolució d'inici del procediment. Aquest termini es pot ampliar excepcionalment per mitjà d'una resolució motivada, atenent el volum d'operacions de l'entitat o la complexitat especial de l'activitat

inspectora, per un període de sis mesos addicionals. La resolució de tancament s'ha de dictar i notificar en aquest període.

8. L'entrada dels inspectors als locals de la fundació o de l'associació declarada d'utilitat pública s'ha de fer complint estrictament la normativa aplicable.

Capítol II. Règim sancionador de les fundacions i de les associacions declarades d'utilitat pública

Article 30. Potestat sancionadora

1. Correspon al Protectorat o a l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública l'exercici de la potestat sancionadora per a determinar les responsabilitats derivades dels fets i les omissions tipificats com a infraccions per aquesta llei.

2. El règim jurídic aplicable als procediments sancionadors que s'incoïn a causa de les infraccions administratives tipificades per aquesta llei és el que estableixen la Llei 26/2010 i el Decret 278/1993, del 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat.

Article 31. Subjectes responsables

1. Són subjectes responsables de la comissió de les infraccions tipificades per aquesta llei els patrons o les persones que exerceixen funcions de direcció en la fundació o l'associació declarada d'utilitat pública, sempre que llur responsabilitat individual en la comissió de la infracció sigui determinable.

2. Si la responsabilitat no es pot imputar a una o més persones determinades, responen tots els membres de l'òrgan corresponent de la fundació o l'associació declarada d'utilitat pública, llevat dels següents:

a) Els que s'han oposat a l'acord fent-ho constar a l'acta i no han intervingut en la seva execució.

b) Els que no han intervingut en l'adopció ni en l'execució de l'acord, sempre que hagin fet tot el que era possible per a

evitar el dany o, almenys, s'hi hagin oposat formalment en saber-ho.

3. La responsabilitat administrativa derivada del procediment sancionador és compatible amb l'exigència a l'infractor de la reposició de la situació alterada al seu estat original i de la indemnització pels danys i perjudicis ocasionats, de conformitat amb el que disposa, a aquest efecte, l'article 130 de la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 32. Tipificació de les infraccions

1. Són infraccions les accions i les omissions tipificades com a tals per aquesta llei.

2. Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 33. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus les accions o les omissions següents:

a) Executar acords o fer actes que requereixen l'autorització del Protectorat o de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública sense haver-la obtinguda, o executar acords o fer actes subjectes a declaració responsable sense haver-la adoptada i presentada en els termes que estableix el llibre tercer del Codi civil de Catalunya.

b) Acordar de presentar una sol·licitud d'autorització o una declaració responsable amb el contingut falsejat.

c) Obstruir la funció de supervisió i d'inspecció del Protectorat o de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública.

d) Incomplir el deure de comunicació o d'abstenció en cas de conflicte d'interessos si en resulten lesionats els interessos de la fundació o de l'associació declarada d'utilitat pública.

e) Incórrer en una causa que justifiqui la sol·licitud d'intervecció judicial.

f) Presentar els comptes anuals davant el Protectorat amb un patronat amb un nombre de membres inferior a l'establert per a constituir-lo vàlidament i adoptar acords.

g) La comissió d'una quarta infracció qualificada com a greu si en el termini dels dos anys immediatament anteriors s'ha estat sancionat, per mitjà d'una resolució ferma, per la comissió de tres infraccions greus que no han estat cancel·lades.

Article 34. Infraccions greus

Són infraccions greus les accions o les omissions següents:

a) Incomplir el deure d'aprovar i presentar els comptes anuals de la fundació o de l'associació declarada d'utilitat pública i les seves entitats vinculades i, si escau, de l'auditoria externa, en el termini legalment establert.

b) Incomplir l'obligació de renovació o elecció dels membres dels òrgans de govern de les entitats si això comporta la impossibilitat d'adoptar acords.

c) Incomplir el deure d'acreditar davant del Protectorat o de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública la perfecció de l'acte o contracte objectes de la declaració responsable, no atenent el requeriment fet sobre aquesta matèria.

d) Desatendre els requeriments o les ordres del Protectorat o de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública relatius a l'aplicació dels fons i recursos de la fundació o de l'associació o dels fons especials.

e) Incomplir els deures comptables i el deure de portar els llibres d'acord amb les lleis.

f) No sol·licitar la inscripció d'actes inscriptibles en el termini legalment establert.

g) Desatendre o respondre de manera notòriament insuficient els altres requeriments adreçats pel Protectorat o l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública. Es considera notòriament insuficient el fet que els patrons no informin sobre elements respecte als quals han estat requerits a fer-ho.

h) Actuar amb una realitat extraregstral que comporti el trencament del tracte successiu i que afecti els estatuts de la fundació i la composició del patronat.

i) La comissió d'una quarta infracció qualificada com a lleu si en el termini dels dos anys immediatament anteriors s'ha es-

tat sancionat, per mitjà d'una resolució ferma, per la comissió de tres infraccions lleus que no han estat cancel·lades.

Article 35. Infraccions lleus

Són infraccions lleus les accions o les omissions següents:

a) Desatendre els requeriments d'informació formulats pel Protectorat o per l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, en el termini establert.

b) Incomplir el deure de comunicar al Protectorat o a l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública els actes i acords subjectes a aquesta obligació, d'acord amb el que estableix el llibre tercer del Codi civil de Catalunya.

c) Incomplir el deure d'acreditar davant del Protectorat o de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública la perfecció de l'acte o el contracte objecte de la declaració responsable.

Article 36. Sancions

1. Les infraccions molt greus són sancionades amb:

a) Una multa de més de 4.000 euros i fins a 20.000 euros.

b) La impossibilitat d'obtenir ajuts i subvencions de l'Administració de la Generalitat durant un any.

2. La infracció molt greu que tipifica la lletra a de l'article 33, a més de les sancions que estableix l'apartat 1, es pot sancionar amb la pèrdua dels beneficis derivats de la publicitat registral i el tancament registral parcial, en els termes que estableix l'article 336-3 del Codi civil de Catalunya.

3. Les infraccions greus són sancionades amb una multa d'entre 1.000 i 4.000 euros.

4. Les infraccions greus que tipifiquen les lletres a, b i c de l'article 34, a més de la sanció que estableix l'apartat 3, es poden sancionar amb la impossibilitat d'obtenir ajuts i subvencions de l'Administració de la Generalitat durant un any.

5. La infracció greu que tipifica la lletra b de l'article 34, si no s'esmena la falta, comporta, a més de les sancions que estableixen els apartats 3 i 4, la incoació d'ofici del procediment administratiu per a declarar la inactivitat de l'entitat.

6. Les infraccions lleus són sancionades amb una amonestació.

Article 37. Graduació de les sancions

1. La imposició de les sancions que estableix l'article 36 es regeix pel principi de proporcionalitat, atenent la capacitat econòmica de l'entitat a la qual pertanyen les persones sancionades i la gravetat de l'acció o omissió constitutiva d'infracció, i ha de tenir en compte la concurrència de circumstàncies agreujants i atenuants.

2. Les circumstàncies agreujants a què fa referència l'apartat 1 són les següents:

a) La intencionalitat o la negligència notòries en la conducta dels infractors.

b) La reincidència o reiteració de les infraccions. S'entén per reincidència el fet d'haver comès dues o més infraccions que hagin estat sancionades amb sancions diverses per mitjà d'una resolució ferma, i s'entén per reiteració el fet d'haver comès dues o més infraccions que hagin estat sancionades amb sancions iguals per mitjà d'una resolució ferma.

c) El fet que la fundació es nodreixi de fons obtinguts per mitjà de campanyes de captació pública o de subvencions o altres ingressos de caràcter públic.

d) El caràcter professional de la gestió de la fundació o de l'associació i el caràcter retribuït del càrrec exercit.

e) La transcendència econòmica i social de la infracció i els perjudicis causats.

3. Les circumstàncies atenuants a què fa referència l'apartat 1 són les següents:

a) L'esmena de les deficiències causants de la infracció durant la tramitació de l'expedient sancionador.

b) El fet que la infracció comesa no hagi causat dany a l'entitat o a tercers.

c) El fet que l'entitat tingui un codi de bones pràctiques, un codi ètic o un codi de bon govern, si no és obligatori.

4. La imposició de les sancions ha de tenir en compte que la comissió de la infracció no resulti més beneficiosa al subjecte responsable que el compliment de les normes infringides.

5. En els casos en què la infracció obeeixi a una causa que es pugui resoldre amb un acord amb les entitats i els responsables del Protectorat, i que estigui establert així legalment, es pot recórrer a la mediació per a evitar la imposició de sancions o reduir-ne l'abast. No hi pot haver mediació si es dóna alguna de les circumstàncies agreujants a què fa referència l'apartat 2.

Article 38. Competència per a imposar sancions

Els òrgans competents per a imposar les sancions que estableix aquesta llei són els següents:

- a) El conseller del departament competent en matèria de fundacions i associacions, si es tracta d'infraccions molt greus.
- b) El director general competent en matèria de fundacions i associacions, si es tracta d'infraccions greus i lleus.

Article 39. Inscripció de les sancions

1. Les sancions, juntament amb els motius que les van causar, s'han d'inscriure en el full registral de la fundació o de l'associació declarada d'utilitat pública, mitjançant una nota marginal, una vegada han adquirit fermesa en via administrativa.

2. L'anotació es cancel·la d'ofici una vegada transcorregut un termini d'igual durada que el corresponent a la prescripció de la sanció.

3. S'ha d'assegurar el dret de les persones que hagin estat sancionades a ésser informades de l'anotació registral que es practiqui i del termini de cancel·lació d'aquesta.

Article 40. Prescripció de les infraccions i les sancions

El règim de prescripció de les infraccions i les sancions que estableix aquesta llei és el que regula l'article 132 de la Llei de l'Estat 30/1992.

Article 41. Drets dels inspeccionats i sancionats

1. Els procediments de sanció i inspecció s'han de subjectar al que disposa l'article 22 de la Llei 26/2010.

2. Els òrgans inspectors i sancionadors no poden resoldre en cap cas els procediments que hagin tramitat.

3. Si hi ha identitat de fets, persones i accions, prevalen les actuacions de la jurisdicció penal i se suspèn el procediment administratiu mentre no es resolguin les actuacions penals, una vegada l'autoritat judicial hagi incoat el procés penal que correspongui.

Disposicions addicionals

Primera. Trasllat de registre de fundacions i associacions

Les fundacions i les associacions inscrites en un registre de l'Estat o d'una altra comunitat autònoma que passin a exercir llurs funcions majoritàriament a Catalunya d'una manera estable han de sol·licitar el canvi de registre, seguint els tràmits establerts per a les modificacions estatutàries, i s'han d'adaptar a la normativa catalana per tal d'ésser inscrites, segons que correspongui, en el Registre de Fundacions o en el Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya.

Segona. Presentació unificada dels comptes anuals de les fundacions

Les fundacions subjectes a verificació de comptes anuals davant del Protectorat que, a més, estan subjectes al control financer de la Intervenció General de la Generalitat o de la Sindicatura de Comptes, o de qualsevol altre departament de la Generalitat, poden optar per presentar, per una sola vegada, els comptes anuals regulats per les normatives sectorials corresponents en el termini que estableix el Codi civil de Catalunya o en el que, si escau, estableixin les altres legislacions sectorials. Aquesta opció també és aplicable a les fundacions de caràcter especial el protectorat de les quals és exercit per diversos departaments de la Generalitat.

Tercera. Canals habilitats per a la presentació unificada de comptes

1. El canal habilitat per a la presentació unificada dels comptes anuals és la Finestreta Única Empresarial de la Generalitat, per mitjà del portal de tramitació en línia.

2. Les fundacions subjectes al control financer de la Intervenció General de la Generalitat, una vegada presentats els comptes per mitjà del canal habilitat a què fa referència l'apartat 1, els poden presentar també pel canal electrònic corporatiu de la Intervenció General.

Quarta. Actuacions de comprovació

1. Si la presentació de comptes deriva de les actuacions de comprovació inherents a l'atorgament de subvencions de les diferents administracions de Catalunya, l'òrgan que les concedeix pot verificar el contingut dels comptes o, si escau, conèixer-ne el dipòsit accedint als sistemes electrònics del Protectorat. En aquest cas, les bases de les corresponents convocatòries han d'establir que els beneficiaris estan exempts de justificar aquest aspecte.

2. La facultat que estableix l'apartat 1 també és aplicable a les actuacions de comprovació derivades dels contractes o convenis subscrits entre les entitats i els departaments de la Generalitat, i també quan l'obligació neix de la percepció de préstecs, avals i ajuts de la Generalitat. L'exempció d'aquesta justificació, si escau, ha de constar en els plecs de clàusules administratives i els altres títols aptes per a imposar l'obligació o l'exoneració.

Cinquena. Contingut dels comptes anuals a l'efecte de la presentació unificada

Els comptes anuals de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública que es presentin de manera unificada han de contenir, en tot cas, la documentació que els integra a l'empara del que disposa el llibre tercer del Codi civil de Catalunya, incloent-hi l'informe sobre el compliment del codi

de bona conducta, i d'acord amb el que estableix el Pla de comptabilitat de les fundacions i les associacions subjectes a la legislació de la Generalitat de Catalunya.

Sisena. Suport de presentació dels comptes anuals

El suport de presentació dels comptes anuals de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública i dels altres documents que en cada cas els acompanyen és el que estableix l'article 333-9.2 del Codi civil de Catalunya.

Setena. Competències en matèria de presentació unificada de comptes

Correspon al departament competent en matèria de fundacions aprovar el formulari electrònic dels comptes que es presentin unificadament i determinar el nivell de prestació del servei d'aquest tràmit per mitjà de la Finestreta Única Empresarial.

Vuitena. Mesures d'autoavaluació

El Protectorat ha de fomentar la creació d'òrgans de control intern en les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública, i també l'avaluació del control de qualitat, tant pel que fa als procediments interns com als serveis prestats. Aquests òrgans de control han d'estar integrats per persones que no formin part dels òrgans de govern ni exerceixin funcions de direcció.

Novena. Conservació dels documents comptables

El Protectorat ha de conservar els comptes anuals i llur documentació complementària durant sis anys a comptar de llur presentació.

Disposició transitòria. Deure de comunicació de l'acumulació de càrrecs

Els membres de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública que, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei, integrin els òrgans de govern d'entitats que tinguin la consideració d'entitats vinculades a l'empara de l'article 17 han de comunicar al Protectorat o l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública el que disposa l'article 18 en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició derogatòria

Es deroguen les normes i els preceptes següents:

a) La Llei 5/2001, del 2 de maig, de fundacions, en la part que no havia estat derogada per la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques.

b) La disposició transitòria quarta de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques.

c) El Decret 37/1987, del 29 de gener, pel qual s'aprova la Instrucció per a l'organització i el funcionament del Protectorat de la Generalitat sobre les fundacions privades de Catalunya.

d) Les normes de rang igual o inferior a aquesta llei que la contradiguin o s'hi oposin.

Disposicions finals

Primera. Desplegament normatiu

S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per a aplicar i desplegar aquesta llei.

Segona. Modificació de determinats preceptes del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques

1. S'afegeix una lletra, la n, a l'apartat 1 de l'article 315-2 del Codi civil de Catalunya, amb el text següent:

«n) L'adreça de la pàgina web i l'adreça electrònica a l'efecte de les notificacions.»

2. S'afegeix un apartat, el 2, a l'article 315-2 del Codi civil de Catalunya, amb el text següent:

«2. En el termini d'un mes s'ha de sol·licitar al Protectorat l'anotació dels actes d'inscripció obligatòria.»

3. S'afegeixen dos apartats, el 5 i el 6, a l'article 315-8 del Codi civil de Catalunya, amb el text següent:

«5. Només les persones a què fan referència les dades personals inscrites i llurs representants legals poden accedir a la publicitat dels assentaments que continguin dades d'aquesta naturalesa o autoritzar terceres persones a accedir-hi.

»6. La comunicació entre administracions públiques de dades personals contingudes en els registres es regeix pel que disposen els articles 11 i 15 de la Llei orgànica 15/1999, del 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, llevat de les que calguin per al compliment de les funcions de control i verificació de les administracions públiques o per a la gestió d'ajuts, avals, préstecs o subvencions de caràcter públic.»

4. Es modifica l'apartat 1 de l'article 331-6 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«1. La dotació inicial, excepte en els supòsits de dotació successiva que regula l'apartat 5, s'ha d'haver aportat i desembossat íntegrament abans de sol·licitar la inscripció de la fundació en el Registre de Fundacions.»

5. Es modifica l'apartat 3 de l'article 332-13 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«3. La realització de l'acte o contracte objecte de la declaració responsable s'ha d'acreditar davant del Protectorat amb la presentació del document que el formalitza, en el termini de tres mesos a comptar de la data en què s'ha presentat la declaració responsable al Protectorat. Si l'acte o contracte es formalitza amb una escriptura pública, s'ha de protocol·litzar la declaració responsable.»

6. Es modifica l'apartat 2 de l'article 333-2 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«2. El producte obtingut amb l'alienació dels béns de la fundació que el patronat ha acordat de reinvertir i els donatius i els altres recursos obtinguts que es destinen a incrementar la dotació no entren en el percentatge que estableix l'apartat 1.»

7. S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 333-11 del Codi civil de Catalunya, amb el text següent:

«3. L'informe d'auditoria, que ha de contenir les dades que estableix la legislació sobre auditories, s'ha de presentar al Protectorat en el termini de seixanta dies a comptar del dia en què s'emet, i en cap cas més tard del dia en què es presenten els comptes.»

8. S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 335-1 del Codi civil de Catalunya, amb el text següent:

«4. Les sol·licituds de modificació dels estatuts de les fundacions s'han d'acompanyar amb un certificat de l'acord del patronat en què s'identifiquin els articles que es modifiquen i llur contingut íntegre, i també amb el text refós actualitzat dels estatuts.»

Tercera. Interoperabilitat

Els departaments de la Generalitat competents en matèria de mitjans electrònics i d'atenció ciutadana, i també les institucions de la Generalitat, han de dur a terme les actuacions organitzatives i tecnològiques necessàries per a garantir la interoperabilitat dels sistemes i les aplicacions perquè es puguin complir els manaments d'aquesta llei que ho requereixen, entre els quals els sistemes i aplicacions que afecten la interoperabilitat de la Generalitat amb les administracions locals i amb el col·lectiu notarial.

Quarta. Inventari de fundacions inactives

El Protectorat, en el termini de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha d'elaborar un inventari de les fundacions inscrites en el Registre de Fundacions en què es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) No haver presentat els comptes en els tres darrers exercicis.
- b) Tenir el patronat amb menys de tres membres en actiu.
- c) No haver presentat cap document al Registre durant els tres darrers exercicis.

Cinquena. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, amb les excepcions següents:

- a) El capítol II del títol V, relatiu al règim sancionador, entra en vigor l'1 de gener de 2016.
- b) Les disposicions addicionals segona a setena entren en vigor en el moment en què s'hagin dut a terme les adaptacions tècniques dels sistemes informàtics que han de permetre la interoperabilitat dels sistemes electrònics amb la Finestreta Única Empresarial. S'ha de fer pública aquesta circumstància per mitjà d'un anunci en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

ISBN: 978-84-393-9246-0

9 788439 392460